

РЕШЕНИЕ

№ 704

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-E, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иванка Иванова

Членове: Петър Люб. Сантиров
Ванина Младенова

като разгледа докладваното от Петър Люб. Сантиров Въззивно гражданско дело № 20221100513167 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 436, ал. 1, вр. чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК.

Образувано е по жалба, с вх. № 86266 от 14.12.2022 г., по описа на СГС по изп. дело № 20218380413926 по описа на ЧСИ М.Б., подадена от длъжника Столична община, район "Слатина", срещу разпореждане от 02.11.2022 г., с което е отказано намаляване на определено за събиране адвокатско възнаграждение в полза на взыскателя по изпълнителното дело, в размер на сумата 672 лева.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност на постановения отказ, тъй като определеният за събиране размер на адвокатското възнаграждение за взыскателя е незаконосъобразно определен и е прекомерен. Жалбоподателят поддържа, че разносните за адвокатско възнаграждение следва да бъдат намалени до размера от 200 лв., съобразно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Еwentуално поддържа, че същите следва да бъдат определени в размер 337,71 лева без ДДС, съобразно чл. 10, т. 2 от Наредбата.

Моли обжалваното разпореждане да бъде отменено относно приетия за събиране адвокатски хонорар в полза на взыскателя – за разликата над 200 лв. до сумата от 672 лв. Претендира разноси в производството.

Взыскателят по изпълнителното дело М.В.В. излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Сочи, че акт на ЧСИ, така, както е описан от длъжника, не съществува. Еwentуално твърди, че същият е правилен. Счита, че съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата, размерът на минималното адвокатско възнаграждение за защита и съдействие по делото възлиза на 673 лева. Излага твърдения, че в изпълнителното производство са извършвани процесуални действия във връзка със събирането на задължението, поради липса на доброволно изпълнение от страна на длъжника. Наред с това сочи, че възнаграждението за образуване на изпълнително дело е в размер на 200 лева. Следователно, според взыскателя, общото следващо се минимално адвокатско възнаграждение е в размер на 536 лева, без ДДС, или на 672 лева, с ДДС. Наред с това сочи, че Наредбата съдържа императивно установен минимум на размера на адвокатско

възнаграждение, като преценката дали претендираният от страната размер е прекомерно висок се извършва въз основа на действителната правна и фактическа сложност по делото. Изтъква, че предвид конкретните особености по делото, поведението на длъжника и значителния размер на задължението, размерът на претендираното и прието за събиране адвокатско възнаграждение в размер на 560 лева без ДДС не се явява прекомерен по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК. Освен това, във възнаграждението били включени и услугите по защита в случай на обжалване на изпълнителните действия. С тези доводи моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди обжалвания акт на ЧСИ Б..

ЧСИ М.Б., рег. № 838 на КЧСИ е депозирал мотиви, в които поддържа становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че адвокатското възнаграждение е определено съгласно разпоредбите на чл. 10, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което не е налице основание за намаляването му от страна на ЧСИ. Моли съда да отхвърли жалбата.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 436 ал. 1 ГПК от легитимирана страна и е насочена срещу извършени от съдебен изпълнител действия, които попадат в обхвата на чл. 435 ал. 2 ГПК, поради което е процесуално допустима.

Във връзка с оспорванията от страна на вискателя, че разпореждане на ЧСИ от посочената в жалбата дата не съществува, съдът намира, че очевидно се касае до допусната в жалбата явна фактическа грешка, състояща се в погрешно посочване на м. „12“, вместо „11“ в датата на обжалвания акт. Това се установява при анализ на изложените в жалбата и съдържащите се в обжалваното разпореждане данни, че същото е постановено въз основа на подадено от СО- район „Слатина“ възражение вх. № 84001/21.12.2022 г. срещу постановлението за разноси.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следното:

Изпълнително дело № 20218380413926 по описа на ЧСИ М.Б. рег. № 838 на КЧСИ, е образувано по молба на М.В.В. въз основа на изпълнителен лист от 06.12.2021 г., с който Столична община, район „Слатина“ е осъдена да ☐ заплати сумата от 6860,76 лева – обезщетение по чл. 255, ал. 1 КТ за периода 11.06.2020 г. – 11.12.2020 г., ведно със законната лихва от 24.07.2020 г. до окончателното изплащане. В молбата за образуване на изпълнителното дело е посочен изпълнителен способ – запор върху банкови сметки на длъжника.

По изпълнителното дело е представен Договор за правна защита и съдействие от 09.12.2021 г., с който вискателят и упълномощеният адвокат са уговорили адвокатско възнаграждение по изпълнително производство в общ размер на 560 лева без ДДС, или 672 лв. с ДДС, платими в брой, което възнаграждение е посочено да включва действията по образуване на изпълнителното дело и действия по защита и представителство по изпълнителното дело до събиране на дължимата сума. Представена е и разписка, изхождаща от адв. Т., от която се установява, че е получила уговорената сума с ДДС от М.В..

С постановление от 10.12.2021 г. ЧСИ Б. е приел за събиране като част от разностите по изпълнителното дело посоченото адвокатско възнаграждение, в размер на 672 лева. Този размер на адвокатското възнаграждение е обективиран и в поканата за доброволно изпълнение до длъжника Столична община, район Слатина.

При проверка по изпълнителното дело се установява, че след образуването му по делото е постъпила молба от страна на длъжника с предложение за разсрочено погасяване на задължението поради липса на предвиждането му като разход за съответната година. По молбата е постъпило становище от страна на вискателя, представляван от упълномощения адвокат, с която отказва да приеме предложението погасителен план.

С молба от 19.01.2022 г. вискателят, чрез адв. Т., е депозирал молба за налагане на запор върху банковата сметка на длъжника, с постъпления от административни услуги. По делото не са налице данни запорът да е наложен.

Постъпила е още една молба от страна на длъжника за разсрочване на задължението, на която вискателят се е възпротивил с молба от 19.04.2022 г.

По делото в периода 03.02.2022 г. - 11.05.2022 г. са постъпили суми от страна на длъжника, с които задължението по изпълнителното дело е погасено изцяло.

На 30.06.2022 г. вискателят М.В. е депозирила жалба пред Камарата на Частните съдебни изпълнители срещу действия на ЧСИ Б..

На 23.11.2022 г. в деловодството на ЧСИ Б. е постъпила жалбата на длъжника СО-район „Слатина“ по чл. 4325, ал. 2 ГПК, по която е образувано настоящото дело.

Съдът, като съобрази правната и фактическа сложност по делото, намира, че приетият за събиране адвокатски хонорар не е прекомерен по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК.

Видно от намиращия се в корите на делото договор за правна защита и съдействие, сключен между вискателя В. и адв. Т., уговореното между страните възнаграждение включва и двата вида правна услуга, определени в чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимото минимално възнаграждение за образуване на изпълнителното дело е в размер на 200 лева.

Предвиденото възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнителното дело се определя по реда на чл. 10, ал. 1, т. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата, като в случая, според относимата към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие редакция, обн. с ДВ. бр. 68 от 31.07.2020 г., неговият минимален размер е 336,52 лева.

Следователно минималният размер на общото възнаграждение за двата вида услуги се равнява на 536,52 лева без ДДС. От представения договор за правна защита и съдействие се установява, че страните са уговорили възнаграждение в размер на 560 лева без ДДС. Същевременно, гореописаните действия, извършени по изпълнителното дело, обосновават немалката му правна и фактическа сложност, което дава основание при преценка по чл. 78, ал. 5 ГПК да се приеме, че уговореният с 24 лева по-висок от минималния размер на хонорара, не е прекомерен.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба № 86266 от 14.12.2022 г., по описа на СГС, подадена от длъжника Столична община, район "Слатина", срещу разпореждане от 02.11.2022 г., с което е отказано да бъдат намалени приетите за събиране разноски на вискателя за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____